

**NOI
NU SUNTEM
URMAȘII
ROMEI**

---

*Au fost întotdeauna și sunt încă și astăzi teribili specialiștii,
față de cei ce îndrăznesc să emită ipoteze,
care zdruncină valoarea operelor lor.
Ce sentiment de cruțare poate avea un învățat
față de cel care emite o ipoteză care, dacă s-ar adevăra,
ar însemna aruncarea la coș a tot ce a scris el
pe baza unei ipoteze contrarii?
Era cu atât mai ușor specialiștilor istorici să reducă la neant valoarea
operei lui N. Densușianu, cu cât ipoteza lui,
care aducea o clătinare credinței obștești că
noi suntem urmașii Romei,
apărea tuturor ca un act de impietate,
o micșorare a valorii titlului de noblețe.
...N-a pierit nici o limbă a Dacilor,
pentru că ei n-au avut o altă limbă proprie,
care să fie înlocuită prin limba Romanilor și n-au avut
o astfel de limbă pentru simplul motiv că Dacii vorbeau latinește.
Limba Dacilor n-a pierit.
Ea a devenit în Italia întâi limba Romanilor
care era o formă literară a limbii Daciei, iar mai târziu limba italiană;
aceeași limbă a Dacilor, dusă în Franța a ajuns întâi
limba Galilor, iar cu timpul limba franceză;
în Spania ea a devenit întâi limba Iberilor, iar cu timpul limba
spaniolă, iar aici a devenit cu vremea limba noastră românească.*

I. Al. Brătescu-Voinești (1942)

DR. NAPOLEON SĂVESCU

**NOI
NU SUNTEM
URMAȘII
ROMEI**

EDIȚIE REVĂZUTĂ ȘI ADĂUGITĂ

EDITURA INTACT
BUCUREȘTI-ROMANIA
2002

CUPRINS

S

În loc de „CUVÂNT INTRODUCATIV“	7
I. NOI NU SUNTEM URMAȘII ROMEI	9
1. Începuturi	9
2. Istoria neștiută a românilor – Noi nu suntem urmașii Romei	23
3. Răspândirea pelasgilor (a traco-geto-dacilor)	33
4. Burebista	39
5. Podul de piatră de peste Dunăre	51
6. Decebal	53
7. Reședința lui Decebal	65
8. Cine a fost Traian?	73
9. Cel mai mare imperiu dacic al erei noastre	85
10. Ei, tracii, au fost daci	93
11. Mitologia la români – Țara zeului Șaue	103
– Aleșii lumii	107
– Divinitățile de mai târziu: <i>Marele Zeu Gebeleizis și Marea Zeiță Bendis</i>	111
– Zamolxis-Samolxes – <i>Un Zeu Profet sau un Profet divinizat</i>	115
– Lăcașuri de cult	121
12. Strămoșii arieni	123
– Credința	128
13. Simbolistica la pelasgi	129
14. Simbolistica la pelasgii-arieni	143
15. Blestemul „Păsării Phoenix“ (Tezaurul de la Pietroasa)	149
16. „Cuiul dacic“ sau „Cuiul lui Pepelea“	161

II. EPOPEEA POPORULUI CARPATO-DANUBIAN	173
1. Origini și legende	173
2. Originea românilor	179
3. Cucerirea nord-vestului Europei	185
4. Cucerirea Indiei	197
5. Despre tracul Enea, Strălucitorul și Eneida	207
6. Cucerirea Peninsulei Italice	221
– Oltina-Altina-Latina-Latium	228
7. Cucerirea Anatoliei	231
8. Ga-Ramanii carpato-dunăreni, cuceritori ai Africii de Nord	241
9. Cucerirea Japoniei	247
10. Cucerirea Sumerului (Irakului)	257
III. ALESUL ZEILOR	267
1. Alexandros și Macedonia	267
2. Originea macedonenilor	273
3. A doua revoltă a grecilor din timpul jugului macedonean	285
4. Cucerirea lumii antice	289
– Cucerirea teritoriilor Siriei, Libanului, Israelului și Egiptului de azi	296
– Cucerirea zonei Irakului și Iranului	301
– Cucerirea zonei Pakistanului și Indiei 327-326 î.d.H.	305
5. Întoarcerea acasă (326-325 î.d.H.)	311
6. Din cuceriiți... cuceritori	315

În loc de cuvânt introductiv

Gellu Dorian

Cine sunt dacii

Domnului Napoleon Săvescu

Când Herodot a scris cine sunt dacii,
Dacii trăiau de mult pe-acest pământ,
Erau cei mai viteji dintre toți tracii,
Vorbeau o limbă clară, în cuvânt.

La început a fost cuvântul dac
Ce-a pus pecete peste țara-n care
Cei ce se nășteau, ca frunza pe copac,
Se-nțelegeau în limba vorbitoare,

Se-nțelegeau ca apa cu țărâna
Când pui sămânța să se facă rod,
Ca bezna, când în ea cată lumina
Arc peste stele, peste timp un pod.

Peste petrecerea de timp și lume,
Sub cerul sprijinit de stâlpi cerești,
Dacii aveau de la Înalt un nume
Și-o limbă-n care și acum vorbești.

Pe Kogaion, în nopțile cu stele,
Dacii se-nțelegeau cu Dumnezeu,
În graiul lui vorbeau bune și rele,
Cum pe pământ e bine sau e greu.

De mii și mii de ani, nimeni nu știe
De când sunt dacii în câmpii și munți,
Cuvintele în care și-acum se scrie
Erau și-atunci vorbite de părinți.

Au năvălit barbarii peste daci,
Le-au ars cetățile și grâul
Dar n-au putut ascunde vorbele în saci
Pe care să-i înghită-n moarte râul.

Au re-nviat mereu după furtună
Ca pietrele sub apă au rămas,
Pecetluiți de vorba cea mai bună
Șoptită sau cântată într-un glas.

Războaiele-au trecut fără să schimbe
Vreun semn în curgerea unui cuvânt –
Legile dacilor nu erau strâmbe
Ca să le schimbe cineva pe-acest pământ.

Din cernerea pe care timpul o adună,
Sub lucrul omului trecut prin vremi,
Ne-au mai rămas cuvinte ce răsună
Și azi în graiu-n care vrei să chemi,

Să te-nțelegi cu cel plecat departe
Și revenit aici ca-ntr-un descânt,
La matca vieții lui fără de moarte,
Precum în cer, așa și pre pământ.

*

A da dreptate celor care
Au spus că dacii au murit de mult,
Iar noi suntem rătăcitori în zare,
E o minciună-n care au crezut

Doar cei ce-au vrut să ne ascundă-n vreme,
Uitați de cei ce vin din neam în neam,
Din azi în mâine, peste timp să cheme
Numele-n care singuri ne aveam

Mai puri decât romanii, roxalanii,
Mai înțelepți decât elinii la un loc,
Demni ca în Kosovo, dardanii
Stau ca înaltul cerului de foc
Pe-acest pământ ei, dacii!

ÎNCEPUTURI

Așa cum citim în cele mai populare surse științifice de domeniu, *Smithsonian Timelines of the Ancient World*¹, acum 4.600.000.000 de ani, când s-a format Pământul, atmosfera conținea gaze vulcanice cu foarte puțin oxigen, fiind astfel ostilă oricărei forme de viață.

Cu 3.500.000.000 de ani în urmă, nivelul de oxigen începe să crească gradat datorită elementelor chimice care se combină și replică continuu, creând astfel condiții favorabile vieții. În această perioadă, predomină organisme simple, asemănătoare algelor.

Acum 500.000.000 de ani apar primele vertebrate iar acum 200.000.000 de ani apar dinozaurii care, însă, vor dispărea brusc acum 65.000.000 de ani. Există o teorie care sugerează apariția unui gigantic meteor ce a lovit Pământul, probabil în zona Golfului Mexic de astăzi. Acest meteor, la contactul cu Terra, a produs în aer o păclă de praf de nerăspirat, care ar fi cauzat moartea acestor creaturi - dinozaurii - care, dacă ar fi continuat să existe, ar fi făcut poate imposibilă apariția și ulterior dezvoltarea rasei umane.

Tot cu 65.000.000 de ani în urmă, se termină formarea Munților Carpați și a Bazinului Transilvănean.

Acum 50.000.000 de ani apare o mare varietate de mamifere, incluzând strămoși ai unor animale moderne, cum ar fi: maimuțele, elefanții, felinele, caii.

Acum 40.000.000 de ani Marea Neagră se desparte de Marea Caspică și de Lacul Aral.

Acum 25.000.000 de ani în pădurile din estul Africii apare „proconsulul”, o formă timpurie de maimuță.

Fig.1. "Omul care strigă" este un vas de lut aparținând culturii Vincea, a cărui gură a fost considerat că arată ca un cap de om sprijinit în palme. Totul ar fi rămas neschimbat dacă eu nu m-aș fi jucat cu această poză pe computer încercând s-o privesc și din alte unghiuri. Răsturnat la 180 de grade ulciorul, care oricum nu avea un fund plat, devine un cap de schelet , cu o anatomie pregnantă. Cultura Vincea este aceeași care a dat naștere tăblițelor de la Tărtăria (prima formă de exprimare scrisă din istoria lumii, cu 1.000 de ani înaintea celei Sumeriene).

* Descoperit la Parta. Muzeul de istorie al României, inv. 54748.

O.Radu, E.Resch, C.Germann, *Plastica antropomorfă și zoomorfă de cultură Turdaș-Vincea de la Parta, în „Tibiscus”, 3;1974, p.65-69.*

Acum 4.000.000 de ani legătura dintre humanoizi și maimuțe se rupe.

Acum 2.000.000 de ani - în TERȚIAR - găsim o faună bogată, ca în zona Bugiulești. Săpăturile arheologice întreprinse în punctul „Valea lui Graunceanu”, sub conducerea regretatului C.S. Nicolăescu-Plopșor, între 1960-1969, și reluate în 1975, au descoperit aici cel mai bogat și mai variat depozit de resturi fosile. S-a găsit un mare număr de schelete de girafe, rinoceri ca și singurul ghiboscidian (acesta indicând un mediu deschis, bogat în ierburi), numeroase resturi de primat cercopithace. Prezența castorilor sugerează că zona nu era lipsită de arbuști și chiar arbori. Carnivorele, ca ursul erectus, erau și ele prezente alături de alte specii de mamifere. În plus s-a găsit și restul unei maimuțe catarrhiliene. Dardu Niculescu Plopșor a descoperit și o diafiză femurală și o tibie caracteristice hominizilor de tip Australopithecus. Descoperirile de la Bugiulești au pus pentru prima dată problema existenței unor hominizi, primii strămoși îndepărtați ai omului în această zonă.

Acum 1.700.000 de ani găsim în Africa HOMO ERECTUS, al cărui creier este și mai mare, fapt datorat probabil și alimentației mai bogate în proteine, crucial fiind faptul că era... carnivor. Fosile de Homo Erectus au fost descoperite și în Java, la Mojokerto, aceasta fiind o dovadă a expansiunii humanoizilor.

Acum 1.000.000 de ani a început perioada QUATERNARĂ (perioada în care ne aflăm și astăzi), din care fac parte: PALEOLITICUL, MEZOLITICUL și NEOLITICUL.

Să vedem ce surprize a adus fiecare din ele pe scara dezvoltării:

PALEOLITICUL (perioada pietrei cioplite) - împărțit în:

- INFERIOR (1.000.000 - 100.000 î.d.H.) - perioada în care apar uneltele de piatră;
- MIJLOCIU (100.000 - 40.000 î.d.H.) - perioada în care apare omul de NEANDERTHAL în spațiul Carpato-Dunărean;
- SUPERIOR (40.000 - 10.000 î.d.H.) - în această perioadă apare omul de CRO-MAGNON (HOMO SAPIENS) de la care ne-au rămas picturile rupestre de la Căciulați, Pescari (peștera Gura

---

Chindiei), asemănătoare cu cele din Spania și Franța, acestea fiind primele indicații arheologice privind universul religios al vânătorului paleolitic.

MEZOLITICUL (10.000 - 5.000 î.d.H.) - perioada în care vremea s-a încălzit, ghețarii s-au topit (apărând astfel povestirile despre „potop” și supraviețuitorii lui, cea mai veche istorie de acest fel aparținând culturii Vedice), Marea Britanie devine insulă, iar Marea Neagră capătă conturul ei actual.

În zona Porților de Fier s-au găsit urme ale culturii „Schela Cladovei”, cuptorul de piatră, vasul cu picior cu decor pictat etc. În cultura „Carcea” își face apariția pe o cupă de ceramică „spirală” carpato-dunărenilor, de culoare albă pe un fond roșu.

NEOLITICUL (începe cu 5.000 de ani î.d.H.). Pe teritoriul României s-au descoperit urmele a numeroase civilizații între 7.500 - 3.500 î.d.H.

Cultura Pre-Cucuteni este considerată de specialistă americană Marija Gimbutas ca fiind cea mai veche cultură europeană, cu populația pre-indoeuropeană care cunoaște apogeul dezvoltării între 5.000 - 4.000 î.d.H. (Marija Gimbutas, *The Goddesses and Gods of Old Europe: Myths and Cult Images*, new and updated edition, Univ. of California Press, Berkeley, LA, 1996, p. 21).

Cultura Boian (4.000 - 3.800 î.d.H.) ne lasă primul sanctuar creat din lut, iar cultura Hamangia prima statueta lucrată în marmură din istoria lumii, cât și statuetele de lut antropomorfe „Gânditorul și femeia sa”.

Cultura Vădeasa conține ceramică decorată cu forme antropomorfe ce precede pe cea Troiană. Din cadrul culturii Vincea, Nicolae Vlăsa descoperă în 1961 la Tărtăria pe Mureș (Transilvania) niște tăblițe de lut datate 4.800 - 4.500 î.d.H. (5200 î.d.H. după aceeași Gimbutas)² și considerate ca fiind primul mesaj scris din istoria omenirii, cu mult înaintea tăblițelor sumeriene provenind și ele, posibil, tot de la Dunăre (vezi Paul Lazăr Tonciulescu).³

În cultura Cernavodă I (4.400 - 3.500 î.d.H.) triburile de păstori folosesc caii și arme perfecționate; purtătorii acestei culturi vor coborî

Fig. 2. Harta neoliticului timpuriu de pe teritoriul României.

În această perioadă, 6.400-2.500 î.d.H., poporul Carpato-Danubian (zeița Danu, la vechii vedici era mama ploii și a pajiștilor bogate), prezent în spațiu (sfânt, vedic) învățase să defrișeze pădurile și să desțelenească pământul, locuind în general de-a lungul rețelelor hidrografice, extinzându-se treptat în toate zonele locuibile, dând astfel naștere poporului protoeuropean. Această populație ariană, euro-indiană, pelasgică, carpato-danubiană, ori cum vreți să o numiți, așezată pe aceste bogate meleaguri, constituie „Vechea Europă”. Cercetătoarea americană Marija Gimbutas consideră că apariția acestei culturi, aparținând neoliticului, formează vechea cultură europeană pe care o situează între 7.500-3.500 î.d.H. , cu o populație „pre-indo-europeană” și care cunoaște apogeul dezvoltării sale între 5.000-4.000 î.d.H.

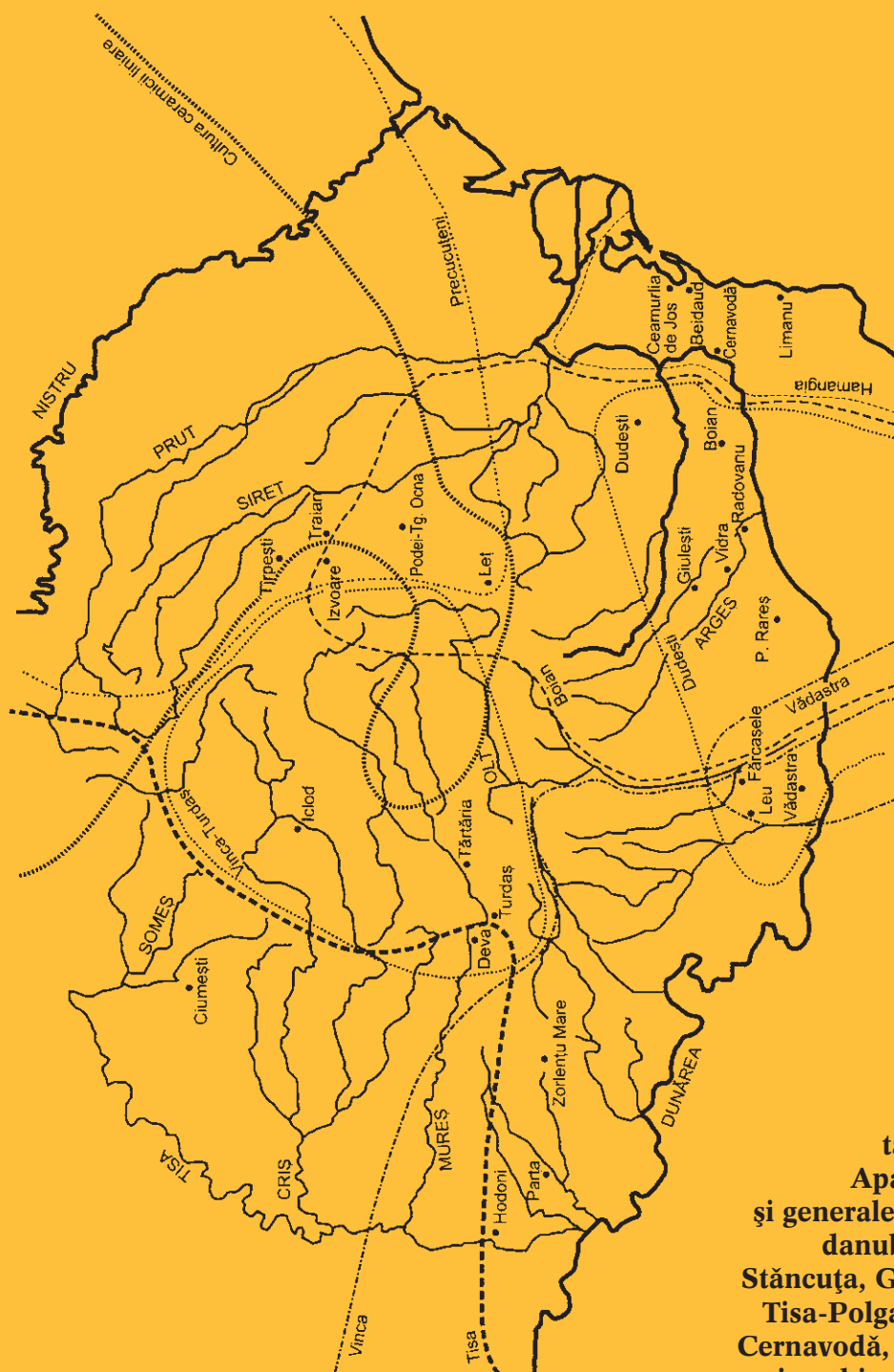

Fig. 3

Fig. 3-4. Harta neoliticului târziu pe teritoriul României .
Apar o serie de schimbări locale și generale ale acestei societăți carpatodanubiene. Descoperim culturi ca: Stăncuța, Gumelnița, Cucuteni, Petrești, Tisa-Polgar-Bodrogkeresztur, Vucedol, Cernavodă, cu schimbări manifestate de o ierarhie mai bine pusă la punct cât și cu noi manifestări spirituale .
 *Fig. 2,3,4,din „*Preistoria Daciei*”, Ion Miclea, Radu Florescu, Ed.Meridiane, 1980 , p. 38, 39.

Fig.4

Fig. 5. PRIMUL MESAJ SCRIS DIN ISTORIA OMENIRII

1,2,3. Täblițele de la Tărtăria (cca. 5.300-5.200 î.d.H.) a căror descoperire în anul 1961 de către Nicolae Vlasa, a revoluționat concepția privind apariția scrisului, fiind considerate primul mesaj scris în istoria omenirii. Așadar, inventatorii scrierii „sumeriene” au fost, oricât ar fi de paradoxal, nu sumerienii, ci locuitorii Transilvaniei, locuitorii spațiului Carpato-Dunărean și asta cu 1.000 de ani înaintea sumerienilor.

4,6. Strachina cu inscripții , Gradesnita, Bulgaria.

5. Fusaiola cu inscripții , Kosovska Nitrovița, Iugoslavia .

*Iosif Constantin Drăgan, *Istoria Românilor*, Ed. Europa Nova, București 1994 .

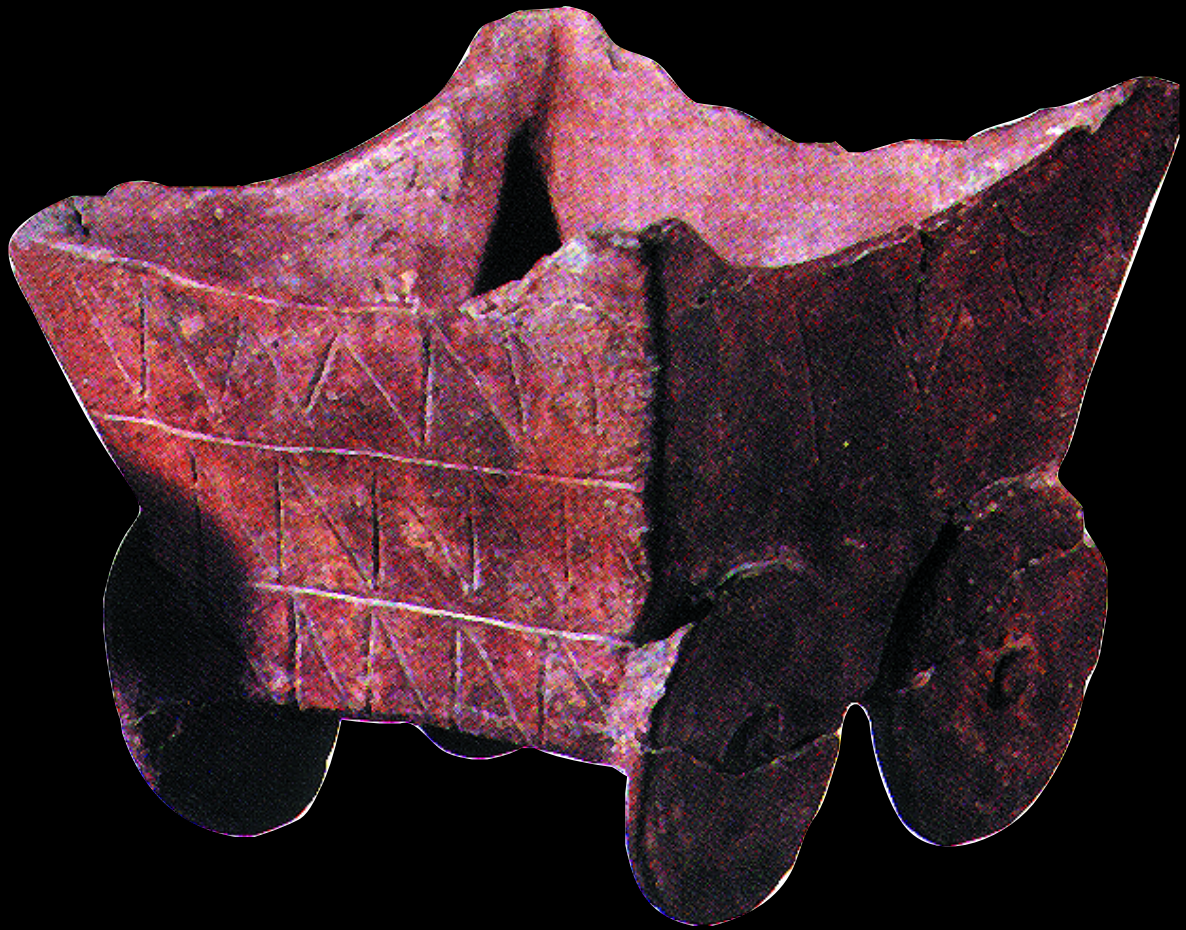

Fig. 6. Roțile care au făcut Europa să se extindă.

Prima roată care a făcut specia umană să se poată mișca mai repede a fost descoperită pe teritoriul Poloniei de azi, pe așa-numitul vas de la Bronocice. El a fost descoperit în anul 1974 pe el fiind desenate, zgâriate, căruțe cu patru roți între care se interpun linii cu aspect de copaci sau altele imitând apa. Acesta a fost făcut în anul 3.400 î.d.H., deci cu 200 de ani înaintea unui desen asemănător găsit pe teritoriul Irakului de azi. Acest vas aparținând culturii „ceramicii liniare”, aparținând poporului carpato-danubian, este prima dovadă a roții în lume.

*Early Europe: Mystery in stone. Time-Life Books, Alexandria, Virginia ,1995 ,p.52.

*Fig. 7. Primul căruț făcut din lut ars găsit în Europa, pe teritoriul Ungariei de azi, puțin mai la nord de Budapesta, datat 2.700-2.400 î.d.H. aparținând aceluiași popor carpato-dunărean (ungurii sosind pe aceste meleaguri după mai mult de 3.500 de ani). Marginile înalte ale căruțului sugerează faptul că ele erau folosite să transporte produse agricole.
Early Europe: Mystery in stone. Time-Life Books, Alexandria, Virginia ,1995 ,p.53.

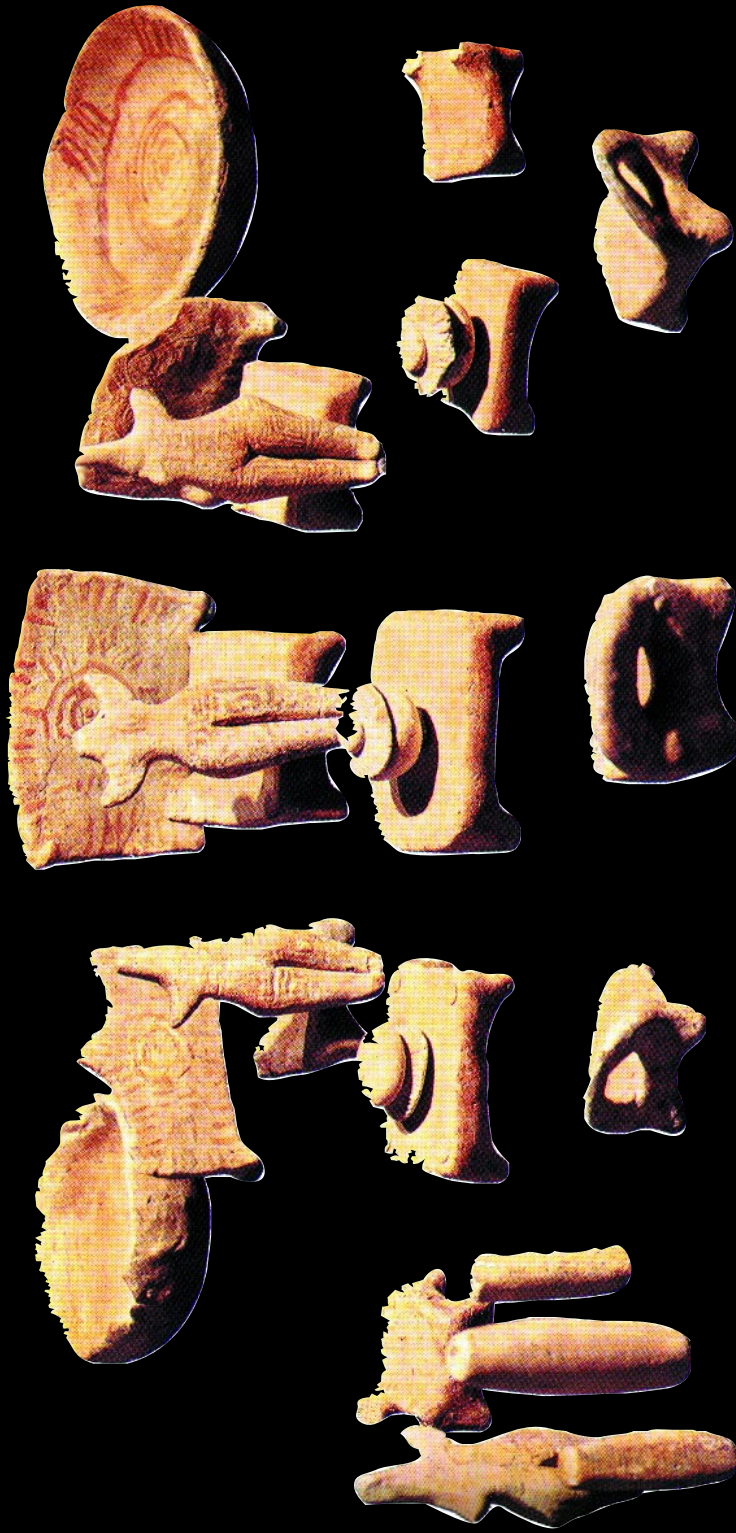

Fig. 8. Aceste figurine găsite la Târgoviște, Bulgaria în 1971 probabil că au folosit ca model de altar pentru agricultorii carpato-dunăreni.

Arheologii bazându-se pe stilurile diferite de obiecte din ceramică au trasat „emigrația” agricultorilor spațiului carpato-dunărean în două direcții principale (6.000-5.000 î.d.H.): vestică de-a lungul coastei Mării Mediterane, așa-numita „Cardial-ware Pottery”, și alta care se va răspândi spre centrul Europei „Linear Pottery” numită astfel datorită zig-zagurilor și curbelor cu care erau decorate obiectele de ceramică; acești coloniști vor stabili culturi uniforme din Ungaria și până în partea centrală nordică a Franței, din Alpi și până la Marea Nordului. Această ceramică liniară găsită pe teritoriul Cehoslovaciei la Bylany, Poloniei la Olszanica și Olandei la Elsloo, Sittard și Stein, nu face decât să puncteze expansiunea carpato-danubienilor în drumul lor de a explora și cucerii Europa.

*Early Europe: *Mystery in stone. Time-Life Books, Alexandria, Virginia, 1995, p.55.*

Fig. 9. Picior de fructieră descoperit la Hotărani (Muzeul Olteniei, Craiova), face parte din cultura Vădastra, care ocupă o arie restrânsă pe cursul inferior al Oltului, precum și în dreapta Dunării, în zona corespunzătoare gurilor Oltului. Se poate vedea clar „Spirala Pelasgică” a cărei semnificație religioasă va fi discutată în „Simbolistica la Pelasgi”.

*M.Nica, *Evoluția culturii Vădastra pe baza descoperirilor de la Hotărani-Fărcașele (județul Olt)*, în „*Historica*” II; 1972, p. 13

Fig. 10. Zeița de la Naieni .

La apus de Pietroasa, jud. Buzău, localitate celebră prin descoperirea tezaurului (vezi blestemul păsării Phoenix) ce-i poartă numele, se află satul Naeni, unde, prin anii 1900, după cum ne spune Tocilescu, niște copii au găsit, jucându-se, grupul de bronz redat aici. Tocilescu l-a prezentat la 23 nov. 1900 Academiei de Inscricții din Paris drept un monument de artă gotică, însoțindu-l de o descriere eronată.

Vasile Pârvan are meritul de a observa faptul că grupul statuar este mutilat, cuprinzând doar două figuri. De la a treia se poate vedea resturile unei mâini și al unui picior. După ornamentul care se găsește în spatele femeii se pare că a fost făcut să poată fi atârnat de ceva. Felina pe care se găsește călare femeia deși seamănă cu o leoaică, pare a fi totuși, după indicarea coamei, un leu. Cu mâna stângă ea se ține de coama leului iar cu dreapta de coada acestuia care pare că se termină în gura de pește. Pe cap are o căciulă „frigiană” care-i acoperă tâmpile și urechile. Lângă ea, în dreapta, însoțitorul ține și el cu mâna dreaptă coama leului, cu stânga susținând-o pe femeie de la spate. De remarcat sunt ornamentele de pe haine cât și de pe harnașamentul leului. În ceea ce privește cel de-al doilea însoțitor, din stânga femeii, mâna lui dreaptă se găsește alături de cea a „zeiței”, undeva pe coada leului. Personal am văzut un complex statuar asemănător într-un templu hindus din insula Balli. Unii consideră că acest complex ar reprezenta-o pe Mama Mare avându-l lângă ea pe Caloianu. Cert este că-l găsim și la persani (urmași ai aceluiași arieni-carpato-danubieni)

* Vl. Dumitrescu, *Arta preistorică în România, București, 1974, fig. 482*

---

spre sud, spre Anatolia, puntea de pământ ce lega peninsula Balcanică de Asia Mică și care în 4.000 î.d.H. se va scufunda în Marea Mediterană, lăsând în locul ei o pușderie de insule și o nouă mare, Marea Tracică (cunoscută mai târziu drept Marea Egee).

Urmele culturii noastre carpato-dunărene se mai păstrează și astăzi pe unele din aceste insule (foste piscuri muntoase), uimind cercetătorii care nu-și pot închipui cum, culturi ca cele miceniene, au putut apărea pe niște insule izolate, ei „nevăzând pădurea din cauza unui copac”...

Aceasta, cultura Cernavodă I, a dat naștere la Troia I. Acei carpato-dunăreni („ARIENI” cum îi mai numesc alții) au dat naștere la cultura lumii, ea răspândindu-se nu numai peste întreaga Europă și spre nordul Egiptului și Mesopotamiei, ci până în îndepărtata Indie, unde cultura „Vedică” a „inspirat” (și mai inspiră și azi) vechile culturi - caldeeană, egipteană etc. Hinduismul și creștinismul nu au făcut altceva decât s-o copieze, adaptând-o la condițiile lor locale... Profesorul V. Gordon Childe⁴, în a sa lucrare: *The Aryans*, Barnes and Noble Books, New York, 1993, ne pune la dispoziție o hartă care ne schimbă cu totul istoria... vezi fig. 48... spațiul carpato-danubian-pontic devenind centrul de răspândire al „indo-europenilor”.

MERGI LA SECTIUNEA URMATOARE